

Borst-Eilers

gedaan in de zin van planning, ook door gebrek aan geldmiddelen, toch de mogelijkheid moet hebben om daar iets aan te doen.

Natuurlijk, dan kan de instelling daartoe een initiatief ontwikkelen. Ik hoop dat niemand dan die instelling een strobreed in de weg legt als die instelling daar op verantwoorde wijze invulling aan geeft. Maar hoe moet nu toch in 's hemelsnaam de inspectie in die regio die zorgaanbieders daar dan op toetsen? Moeten zorgaanbieders die niet zo'n initiatief nemen, bestempeld worden als zorgaanbieders die geen verantwoordende zorg leveren? Dat past toch niet op elkaar? Je kunt toch in deze wet niet anders doen dan de zorginstellingen ter verantwoording roepen over wat zij doen, maar niet over wat zij nalaten. Ik beschouw het echt als een wet op de kwaliteit van de zorginstellingen. Zij kunnen een bepaald probleem in de regio niet in hun eentje oplossen. Je moet het natuurlijk met elkaar oplossen. Maar nogmaals, daarover zullen wij met elkaar spreken bij de behandeling van de regiovisie. Want er moet natuurlijk ook een instantie zijn die stuurt op die samenhang en die bevordert dat die aanbieders in samenhang met elkaar gaten opvullen. Maar nogmaals, ik zie niet hoe dat in deze wet past. En ik blijf dus gewoon tegen dit amendement.

De heer **Middel** (PvdA): In eerste instantie heb ik al gezegd dat ik overweeg om de passage "zowel op macroniveau als op microniveau" te schrappen, zodat alleen overblijft "afgestemd op de behoefte van de patiënt". Dat is een mogelijkheid. Maar onderliggend aspect bij ons interpretatieverschil is dat ik mij toch niet aan de indruk kan onttrekken dat u deze wet bekijkt naar de letterlijke betekenis, namelijk de kwaliteit van zorginstellingen afzonderlijk. Maar de fractie van de Partij van de Arbeid denkt juist dat deze wet in zijn totaliteit meer is dan de som der delen, namelijk dat je met deze wet een integrale kwaliteitszorg kunt waarborgen. Nu wreekt zich dus het ontbreken van die regiovisie. Want als die er zou zijn, zou een groot deel van het probleem al zijn opgelost.

Maar aangezien die er niet is en wij ook niet weten of die er komt, is het althans naar onze overtuiging toch goed om die zinsnede "afgestemd op de behoefte van de patiënt" expliciet in de wet op te

nemen. Dat is een inhoudelijk argument, waarmee u het dan misschien niet helemaal eens bent, al is dat misschien een beetje verbeterd na mijn toelichting. Maar dan blijft nog niet zozeer het procedurele, maar wel het politieke feit dat de Kamer niet voor niets in de motie-Vriens-Auerbach/Van Otterloo die vier basiseisen heeft neergelegd. Als wetgever moet je consequent blijven als je die motie in dit wetsvoorstel probeert te vertalen.

Mijn laatste opmerking is van technische aard. In de toelichting op het amendement wordt verwezen naar het amendement op stuk nr. 14. Dat amendement is ingetrokken. Nu moet daar staan: naar aanleiding van de zesde nota van wijziging, zoals die mondeling door de minister is weergegeven.

Minister **Borst-Eilers**: Mijnheer de voorzitter! De heer Middel en ik blijven op dit punt van mening verschillen. Ook als je de woorden "zowel op macroniveau als op microniveau" weghaalt, blijft nog de formulering over "afgestemd op de behoefte van de patiënt". Ik kan nu wel weer een heel taalkundig verhaal ophangen dat dat naar mijn mening allemaal al impliciet in die termen verwoord is. Ik wil van mijn kant deze discussie beëindigen en de Kamer aanvaarding van dit amendement ontraden.

De heer Middel heeft nog gesproken over de positie van de verzekeraars. Hij vroeg zich af, of die kwaliteit zullen zien als onderdeel van contracten. Zeker als je de huidige ontwikkelingen ziet, de manier waarop de drie partijen met elkaar overleggen, de verzekeraars met elkaar concurreren op de verzekeren en het feit dat zij, los van concurrentie-overwegingen, hun verzekeren een goed produkt willen aanbieden, zullen zij zich steeds meer ± maar wel in heel globale zin ± op de hoogte willen stellen of de aanbieder die zij contracteren, goede kwaliteit levert. Zij zullen daarover zeker kritische opmerkingen maken. Ik heb er wel vertrouwen in dat zij in de situatie zoals die nu is de kwaliteit zeker mee zullen wegen.

Ik heb mevrouw Nijpels reeds bedankt voor het feit dat zij mij geattendeerd heeft op een ommissie op het punt van de consumenten.

Voorzitter! Ik denk dat het oordeel van de regering over de amendementen inmiddels duidelijk is. Ik wil

nog even de aandacht vestigen op een vijfde nota van wijziging die u hopelijk inmiddels ontvangen heeft. Die nota slaat ook op opmerkingen van de Kamer in tweede termijn. Inderdaad in artikel 5, tweede lid, zou moeten staan: "In dat verslag geeft de zorgaanbieder daartoe onder meer aan:..." omdat anders inderdaad lid 1 als het ware zijn hele zeggingskracht verliest. Ik zou u willen voorstellen dat bij het wetsvoorstel te betrekken.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 16.22 uur tot 16.30 uur geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945, de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers, de Wet buitengewoon pensioen Indisch verzet, de Wet uitkeringen vervolgingslachtoffers 1940-1945 en de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945 (herziening aanpassingssysteem wetten voor oorlogsgetroffenen) (24115).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Middel** (PvdA): Mijnheer de voorzitter! Op het eerste gezicht lijkt dit wetsvoorstel als hamerstuk afgedaan te kunnen worden. Er is immers niets in te brengen tegen een aangepaste wijze van indexering van de vijf wetten voor oorlogsgetroffenen. Maar toch zit er een adder onder het gras, zoals ook al uit de schriftelijke voorbereiding bleek. Dat is voor mijn fractie reden, dit wetsvoorstel toch plenair te behandelen.

Het gaat de PvdA-fractie met name om de terugwerkende kracht in geval van verlaging van pensioenen en uitkeringen. Anders dan bij vaststelling van ambtenarensalarissen is er geen sprake van een of andere vorm van overleg of onderhandelingen. Bij

Middel

de wetten voor oorlogsgetroffenen geldt geen verplichting om voor aanpassing aan pensioenwijzigingen advies te vragen aan de wettelijk aangewezen adviesorganen op het terrein van oorlogsgetroffenen. Voor alle duidelijkheid, sinds de koppeling aan de Algemene militaire pensioenwet en de Algemene burgerlijke pensioenwet heeft dit weliswaar niet plaatsgevonden, maar in de toekomst valt dit niet uit te sluiten. Ter informatie, de laatste verlaging van de uitkeringen en de pensioenen dateert van 1984. Toen gold nog een heel andere aanpassingssystematiek. Wij hadden het toen over de 3%-maatregel.

Voorzitter! Al met al wil de fractie van de PvdA de terugwerkende kracht in geval van verlaging uit de wet houden. Daarom heb ik, mede namens de woordvoerders van de andere coalitiepartijen, een amendement ingediend en wel op stuk nr. 6.

De heer **Van Waning** (D66): Mijnheer de voorzitter! De fractie van D66 stemt er in algemene zin mee in dat het op peil houden van de welvaartsvastheid van de pensioenen en uitkeringen voor oorlogsgetroffenen wordt bepaald door het gewogen gemiddelde van de salariswijzigingen in de acht overheidssectoren. Wij vinden het ook juist dat een regeling wordt getroffen voor de zogenaamde doorvertaling van deze systematiek van eenmalige uitkeringen naar de pensioenen en uitkeringen.

De fractie van D66 heeft echter grote bezwaren tegen het voorstel om een wettelijke basis te creëren voor het met terugwerkende kracht in werking laten treden van een aanpassingsbesluit waarin de pensioenen en uitkeringen worden verlaagd. De heer Middel bracht dit al naar voren. Wij hebben hierop ook reeds in de schriftelijke voorbereiding gewezen. Die regeling houdt immers in dat de minister van Binnenlandse Zaken in overeenstemming met de Centrale commissie georganiseerd overleg vaststelt dat een bezoldigingswijziging een algemeen karakter heeft en dus ook moet doorwerken in de pensioenen en uitkeringen van oorlogsgetroffenen. Als het gaat om een verhoging van de bezoldiging vinden wij dat een goede zaak. Maar als het gaat om een verlaging, vinden wij

een aanpassing met terugwerkende kracht ongewenst, ook omdat de organisaties van oorlogsgetroffenen niet zelf in het overleg betrokken zijn. Maar vooral vindt de fractie van D66 het belangrijk dat juist in dit jaar, 50 jaar na de bevrijding van Nederland en het voormalige Nederlands-Indië, een regeling wordt getroffen die in het bijzonder rekening houdt met de ook financiële kwetsbaarheid van deze groepen.

Het door mij mede ondertekende amendement van de heer Middel en mevrouw Van Heemskerck Pillis wijzigt dit volgens ons ongewenste onderdeel van het wetsvoorstel. Wij realiseren dat hiermee een uitzonderingspositie wordt gecreëerd. Wij wensen ook geen precedentwerking ervan. Wij menen echter dat de maatschappij voor deze groepering bijzondere solidariteit moet tonen. Dat hoeft ik overigens niet tegen deze minister te zeggen. Zij heeft van meet af aan deze bijzondere solidariteit op een voortreffelijke wijze getoond.

Mevrouw **Van Heemskerck Pillis-Duvekot** (VVD): Voorzitter! Collega Middel spreekt over een addertje onder het gras, maar dat is natuurlijk een ontzettend theoretisch addertje. Dat realiseren wij ons allemaal. Omdat het hier echter een groepering betreft die wij, terecht, altijd een ietwat bijzondere positie hebben gegeven, hebben wij het amendement om die eventueel negatieve aanpassing ongedaan te maken, heel graag medeondertekend. Het is echter uitdrukkelijk niet de bedoeling ± collega Van Waning onderstreepte dat ook ± dat dit als een precedent gaat werken. Er mag dus geen sprake zijn van een uitstralingseffect. Het is heel duidelijk voor deze groepering. Daar staan wij zeer achter, maar hier moet het wel bij blijven.

Nogmaals, mijn fractie heeft het amendement met veel overtuiging medeondertekend, met daarnaast deze opmerkingen als kanttekening.

Minister **Borst-Eilers**: Voorzitter! Ik heb met belangstelling en sympathie naar de opmerkingen van mevrouw Van Heemskerck en de heren Middel en Van Waning geluisterd. Zij hebben een pleidooi gevoerd om af te zien

van de mogelijkheid, een aanpassing van de buitengewone pensioenen en uitkeringen aan een verlaging van de ambtelijke en militaire salarissen terugwerkende kracht te geven tot de ingangsdatum van die algemene salarismaatregel. Voor een overeenkomstige aanpassing van de ambtelijke en militaire pensioenen is die mogelijk terugwerkende kracht inderdaad wel in de huidige wetgeving voorzien.

Het amendement dat de drie sprekers gezamenlijk, namens hun fracties, hebben ingediend, stemt op zichzelf niet overeen met het principe dat de welvaartsvastheid in de wetten voor oorlogsgetroffenen zonder meer gekoppeld is aan de militaire invalideitpensioenen. Zo'n koppeling wil in principe zeggen: met alle voor- en nadelen, in voor- en tegenspoed. Daar staat voor mij tegenover dat het uitgangspunt van de wetten voor oorlogsgetroffenen natuurlijk een bijzondere is. Dat blijkt ook uit de begrippen "bijzondere solidariteit" en "ereschuld". Ik heb dan ook geen bezwaar tegen de aanneming van het amendement. Als de Kamer de belangen van de oorlogsgetroffenen met de voorgestelde wijziging van het wetsvoorstel het beste gediend acht, dan zal de regering dat met genoegen uitvoeren.

De heer **Esselink** (CDA): Voorzitter! In het verslag heeft met name de PvdA-fractie aangedrongen op het wijzigen van het wetsvoorstel. De heer Middel gaf daar als argument bij het ontbreken van overleg, het niet aan het overleg deelnemen. Dat is op zichzelf een valide argument. Heeft de minister overwogen om het wetsvoorstel eigenstandig te wijzigen? Ik had mij dat kunnen voorstellen na die argumentatie. Eerlijk gezegd, had ik dat ook verwacht!

Minister **Borst-Eilers**: Voorzitter! Ik denk dat, in de tijd gezien, meer sprake is van een procedureel punt dan van een principe. Ik was al heel snel overtuigd van het feit dat dit een heel goede aanpassing zou zijn. In zo'n situatie moet ik echter wel met diverse collega's overleggen. Er is interdepartementaal, op ambtelijk niveau, sprake geweest van een stevige discussie. Die is overigens gelukkig beslecht in het voordeel van het ingediende amendement. Pas heel recent vernam ik dat men zich

Borst-Eilers

daar wat meer of minder pruttelend bij heeft neergelegd. Ik wil daarmee niet zeggen dat men het principe niet heeft onderkend, maar men moest natuurlijk aan de precedentwerking denken. De ministers van Financiën en van Binnenlandse Zaken hebben hun eigen verantwoordelijkheid. Het is dus niet helemaal zonder slag of stoot gegaan. Het was zeker geen walk-over. Men constateerde dit echter op zo'n laat moment dat het mij elegant lijkt om het initiatief van de betrokken fracties in die zin te honoreren dat, als het amendement wordt aangenomen, wij dat zullen uitvoeren.

De heer **Esselink** (CDA): U meent dus niet dat de kans dat op titel van het wetsvoorstel tot een verlaging zou moeten worden overgegaan, een theoretische is? Binnen het kabinet zijn er kennelijk ministers die het een principieel en zeker geen theoretische zaak vinden.

Minister **Borst-Eilers**: Neen, het is niet theoretisch. Er zijn natuurlijk onderhandelingen met overheids-personeel die eindigen in handhaving van het loonniveau. Wij weten natuurlijk niet wat ons goede land nog te wachten staat, maar het is natuurlijk niet ondenkbaar dat er een keer een verlaging optreedt, ook in de sfeer van met name de pensioenen.

De heer **Esselink** (CDA): Als dat het geval is, kan ik wel zeggen dat de CDA-fractie het hartgrondig met het amendement eens is. Ik had namelijk begrepen dat het om een theoretische mogelijkheid ging.

Minister **Borst-Eilers**: Als u wilt dat het gebeurt, moet u het ook echt steunen.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 16.40 uur tot 19.00 uur geschorst.

Voorzitter: Lansink

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Regels voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (Wet vervoer gevaarlijke stoffen) (23250).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Van den Berg** (SGP): Mijnheer de voorzitter! Het behoeft nauwelijks nadere toelichting dat wij over een uitermate belangrijk onderwerp spreken. Het risico van gevaarlijke stoffen in onze moderne samenleving is iets waar wij aan de ene kant haast vertrouwd mee lijken te raken en aan de andere kant niet vertrouwd mee mogen raken. Vele trieste gebeurtenissen in binnen- en buitenland bevestigen deze risico's. Al kunnen wij met regelgeving niet alles voorkomen ± dat is nu eenmaal een beperking waaraan ook wetgeving onderhevig is ± toch zijn wij verplicht om een zo goed mogelijk wettelijk stelsel ter beperking van de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen te hebben. Het wetsvoorstel dat thans voorligt, levert daar in onze ogen een belangrijke bijdrage aan.

Het wetsvoorstel is ruim twee jaar geleden ingediend en strekt tot vervanging van de Wet gevaarlijke stoffen. Het voorstel was al uitgebreid aangekondigd in de nota Vervoer gevaarlijke stoffen uit 1989. Al met al heeft de voorbereiding van het wetsvoorstel nogal wat tijd in beslag genomen. Op zichzelf zijn er ook weinig nieuwe elementen in het voorstel aangebracht. De hoofdlijnen van de wettelijke regeling en van het beleid worden door de SGP-fractie ondersteund. Met de regering vinden ook wij het noodzakelijk dat de bestaande wet wordt vervangen door een gemoderniseerde versie, die specifiek is gericht op het vervoer van gevaarlijke stoffen, waarbij het uitgangspunt is dat het veiligheidsniveau van alle vervoersmodaliteiten gelijk moet zijn.

Ik wil graag even aandacht besteden aan de reikwijdte van deze nieuwe Wet vervoer gevaarlijke stoffen. Ook tijdens de schriftelijke voorbereiding is daar van onze zijde al uitvoerig aandacht aan besteed. Ik breng in herinnering dat de SGP-fractie zeer hecht aan een integrale benadering van de

transportveiligheid. Dat hebben wij ook in andere discussies ± ik denk hierbij aan de samenvoeging van de ongevallenraden op het gebied van verkeer en vervoer ± naar voren gebracht. Met de verdergaande ontwikkelingen op het punt van de integratie van vervoerswijzen, zoals intermodaal vervoer, moet ook meer aandacht komen voor een integrale benadering van de veiligheidsaspecten in de totale logistieke keten. Ik denk dan in het bijzonder aan de aansluiting tussen het vervoer over zee en over de binnenwateren en het vervoer per spoor dan wel over de weg. Dat roept bij ons de vraag op of met name het vervoer over zee niet onder de reikwijdte van deze wet zou kunnen worden gebracht. Nu wellicht nog niet, maar de bepalingen ter zake zullen in ieder geval moeten aansluiten. Is dat voldoende gegarandeerd? Ik zal een concreet voorbeeld noemen, waar wij het in een ander verband ook wel eens over hebben gehad. Bij de veiligheid van gevaarlijke transporten over zee wordt sterk gehecht aan ontwikkelingen in de richting van elektronische signalering van containers. Dat is natuurlijk een heel mooi systeem, dat ook voor het vervoer over land en over binnenwateren zeer goed is te gebruiken. Daar heb je dan echter aansluitende bepalingen en voorschriften en aansluitende systemen voor nodig. Dit is een concreet voorbeeld waarom naar onze mening een geïntegreerde benadering, ook vanuit de wetgeving, erg belangrijk zou zijn.

Een ander voorbeeld van die nog niet geheel geïntegreerde benadering betreft het vervoer van radioactieve stoffen. Door de SGP-fractie is in de schriftelijke voorbereiding gevraagd naar de wenselijkheid om ook het vervoer van radioactieve stoffen onder de reikwijdte van deze wet te brengen. Ik begrijp dat het vanwege de complexiteit van deze materie niet mogelijk is geweest om in het wetsvoorstel nu al ter zake duidelijkheid te scheppen. In de nota naar aanleiding van het eindverslag wordt gesteld dat dit onderwerp zou worden meegenomen bij een bredere evaluatie van de Kernenergiewet. Ik heb daar begrip voor, maar ik vind het toch wenselijk om, nu wij het hier hebben over vervoer van gevaarlijke stoffen, daar ook het vervoer van radioactieve stoffen bij te betrekken. Ik heb geen zicht op de termijn van afronding